

Ministeriet den Nødvendighed, ikke at træde op imod det, naar Partiet træder frem med Fordringer, med Forslag, med Udkast til Love, hvilke Ministeriet, efter sin Overbevisning, ikke kan billige. Jeg tiltroer dette Parti saamegen Sandheds- og Retfærdighedskjærlighed (Munterhed), at det vil besvare dette Spørgsmaal benægtende (Hør! Hør!). Naar altsaa den ærede Rigsdagsmand har brugt den Vittring, at det vilde være en Fornærmelse imod Ministeriet, at mistænke det for at ville tilraade Kongen en Oplosning af Rigsdagen, saa skal jeg ikke ansee det for en Fornærmelse imod Ministeriet at mistænke det herfor, medens jeg dog lige fuldt, nu som før, maa tilbagevise hvilkensomhelst Slutning om, at det One skulde see eller det Andet skulde see. Begge Dele ligge i Kongens Haand, og jeg for mit Vedkommende har endnu ikke givet mit ansvarlige Raad til Kongen.

Den ærede Rigsdagsmand har dernæst givet Ministeriet, eller forkyndt for Rigsdagen, en Anviisning om, hvorledes den foreliggende Sag kan paa anden Maade end ved den forestaaende Afstemning her i Salen, hvis denne Afstemning gik Ministeriet imod, blive fremmet og afgjort paa en med det Kongelige Budskab overeensstemmende Maade. Det er et indholdsrigt Materiale (Munterhed), den ærede Rigsdagsmand her har givet Rigsdagen og Ministeriet, men jeg skal tillade mig ikke at yttre mig derom anderledes, end at jeg troer, at det vilde være i højeste Grad beklageligt, dersom den Sag, der ligger for, skulde lide det Ophold, som den vilde lide ved en Afstemning imod det Kongelige Budskab, vilde lide, hvad enten man fulgte den Bei, der saaledes er anvist af den ærede Rigsdagsmand, eller fulgte den Bei, som den ærede Rigsdagsmand har betegnet som en fornærmelig Mistænke, eller man fulgte den Bei, som fra andre Sider utvivlsomt vil blive anseet for den uønskeligste, nemlig Ministeriets Fratrædelse. Jeg troer virkelig, at alle disse Alternativer ville være meget lidet ønskelige (Hør! Hør!).

Naar en æret Landsthingsmand, den 1ste for 10de Kred (Schytte), har talt om, at denne Sag med dens øvrige beklagelige Følger ogsaa har tilvelebragt en Spaltning imellem

Regjeringen og en Deel af dens Medlemmer (Schytte: Af Rigsdagens Medlemmer!). Ja, i saa Fald skal jeg tilbageholde den Bemærkning, jeg ellers vilde have gjort. Derimod maa jeg modsigte den samme ærede Landsthingsmand, naar han declarerer, at det Kgl. Budskab ikke finder Samstemning hos det danske Folk (Hør! Hør!). Jeg troer, at han er urettiget til at declarere dette. Jeg skal ikke anticipe Resultatet af Afstemningen her i Salen, men seer jeg hen til Resultatet af de Afstemninger, der paa et tidligere Stadium have fundet Sted, saa troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand har Uret, naar han siger, at det Kongelige Budskab ikke finder Samstemning hos Rigsdagen, hos Pluraliteten af Rigsdagens Medlemmer; men saameget mere maa han have Uret, naar han siger, at det ikke finder Samstemning hos det danske Folk (Nei! Jo!); thi det er jo repræsenteret ved Rigsdagen. Endelig smigrer den ærede Landsthingsmand sig med det Haab, at Regjeringen dog kunde haabe endnu at naae det Modsatte af det kgl. Budskab. Nei, det kan Regjeringen ikke haabe; thi Regjeringen har slet ikke i Sinde at forsøge derpaa. Regjeringen haaber, at det kgl. Budskab maatte blive antaget af det danske Folk (Hør!), men Regjeringen haaber ikke, at det Modsatte skulde blive antaget eller tilladt af Udlandet, fordi det ingen Tilladelse vil ansøge dertil, og fordi det anseer det Modsatte for at være skadeligt (Hør! Hør!). Og sæt, at Regjeringen vilde gaae den Bei, som den ærede Landsthingsmand saaledes har anvist den og saaledes synes at ønske, saa kan man spørge mig om min Mening om, hvad der da vilde see (Na ja!). Saameget kan jeg sige med Visshed, at nogen ny Congress i den danske Sag ikke vil blive afholdt i Europa (Hør!); det kan jeg sige med fuld Visshed, at de Magter, som have vedtaget Londonertractaten, vilde ikke paany træde sammen for at modificere eller for at fortolke Londonertractaten eller ordne de danske Anliggender paa en ny fra det hidtil Antagne forskjellig Maade. De ville det ikke, og det er ikke af Hensyn til Danmark, men af Hensyn til de europæiske Forhold i Almindelighed, fordi det er blevet et